

Із ким такого не було,
У кого не траплялось?
Кому стебло чи джерело
Ріднею не здавалось?

Є час такий і мить така
У кожної людини,
Коли не зважиться рука
Зірвати ні травини.

Усе, що дихає, росте,
Щебече і туркоче,
Таке близьке, таке святе,
Аж сльози сліплять очі.
